

Det anlås, at disse tre tiltag, jeg nu har nævnt, udgør i størrelsesordenen 200 mio. kr. af den aktuelle udgift til personalegoder på knap 1 mia. kr. Man kan altså ikke i særlig grad klandre den nuværende regering for denne udvikling. Resten af de skattebegunstigede bestemmelser m.v. er indført eller opretholdt af tidligere regeringer, herunder den forrige regering, eller indført via praksis af administrative grunde.

Blandt de bagvedliggende årsager til de eksisterende skattebegunstigelser er f.eks. ønsket om at gøre Danmark til en førende it-nation med henblik på at optimere arbejdsstyrkens it-mæssige kompetence og dermed sikre de bedste muligheder for, at Danmark på sigt skal klare sig globalt i det digitale arbejdsmarked. En anden årsag er ønsket om, at arbejdstagere kan blive sundhedsbehandlet hurtigere end ellers, så de hurtigere kan vende tilbage til arbejdsmarkedet og dermed minimere produktionstab til gavn for både virksomheder, ansatte og ikke mindst samfundet generelt. Endelig ønsker man at undgå opslidende, langvarige retssager om værdiansættelse af privat, henholdsvis erhvervs-mæssig anvendelse af bl.a. benyttede goder, fordi sådanne retssager ville medføre unødigt tidsforbrug for såvel skatteborgere som myndigheder.

Disse hensyn er vel egentlig gode og fornuftige. Jeg tror, at selv fru Rosenkrantz-Theil ville sige, at hensigten faktisk virker meget fornuftig. Hvad er der i vejen med, at de ansatte kan blive hurtigere raske og komme hurtigere tilbage på arbejdsmarkedet, så de kan producere noget og bidrage positivt til deres egen og til samfundets økonomi? De borgere, der ikke er på arbejdsmarkedet, men på overførselsindkomster af den ene eller den anden art, lever jo kun af det, som de erhvervsaktive producerer.

Pengene i statskassen falder ikke ned fra den blå himmel. Borgerne på overførselsindkomster har derfor en direkte og umiddelbar interesse i, at de, der er erhvervsaktive, har så få sygedage som muligt og er kompetente, veludviklede og veluddannede og skaber høj værditilvækst, så der bliver noget at betale overførselsindkomsterne med. Ikke mindst på it-området er det kolossalt vigtigt, at Danmark er med i udviklingen, hvis vi skal skabe tilstrækkeligt med nye arbejdspladser og dermed opretholde velfærdssamfundet.

Regeringen er selvsagt klar over, at der skal holdes øje med området. Der skal være en fornuftig balance, man skal ikke bare drysse værdiansættelser under markedsværdien ud i den blå

luft. Men i de tilfælde, hvor der overordnet samfundsmæssigt set kan være en gevinst ved det, kan det være på sin plads at bruge dette instrument.

Regeringen agter at følge udviklingen i udbredelsen af personalegoder tæt og har allerede nedsat en tværministeriel følgegruppe, der årligt skal rapportere til regeringen og Folketinget. Vi negligerer ikke behovet for at holde øje med udviklingen på området, men der er heller ingen grund til at overdramatisere, sådan som det ser ud til, at man i hvert fald fra forespørgernes side gør.

Afslutningsvis vil jeg bekræfte, at regeringen ikke har aktuelle planer om at ændre den skattemæssige behandling af personalegoder.

Forhandling

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg synes, det er imponerende, at skatteministeren ligefrem står her og praler med, hvilke personalegoder regeringen har indført, når ministeriet lige er kommet med en rapport, der viser, at de kan komme til at koste statskassen 4 mia. kr. Det synes jeg siger meget om forskellen mellem skatteministerens og mit eget parti.

Jeg er selvfølgelig glad for, at ministeren vil følge området, og jeg er selvfølgelig glad for, at ministeren svarer på spørgsmål og har været til samråd og alle de forskellige ting; det er fint nok. Men jeg så også gerne, at der var lidt handling på baggrund af de mange spørgsmål og den rapport, som jeg formoder man har brugt meget tid på i Skatteministeriet.

Jeg har meget, meget svært ved at se, at det skulle blive nemmere at løse det her problem over tid, efterhånden som statskassen mister flere penge. Det er klart, at det er nemmest at tage udgangspunkt i situationen nu, hvor det er 1 mia. kr., man mister, i stedet for at se nogle år frem, hvis det går så galt, at det er 4 mia. kr., der skal dækkes ind, men i Enhedslisten synes vi, man lige så godt kan tage tyren ved hornene og gå i gang med at indrette skattesystemet ud fra det hovedsynspunkt, at indtægter skal beskattes ens, uanset hvilken form de har. Enhedslisten ville også foretrække, at arbejdsfrie indtægter mindst blev beskattet på lige fod med lønindtægter, men det er en helt anden historie, som vi ikke har på tapetet i dag.

Ministeren mener, at skattebegunstigelser af frynsegoder kan begrundes med skiftende rege-